

NS Nyhetsbulletin

NSDAP/AO : PO Box 6414

Lincoln NE 68506 USA

www.nsdapao.org

#1135

15.12.2024 (135)

Utbildningen av ett ondskefullt geni

av Gerhard Lauck

Del 1

Inledning

Reader's Digest kallade mig en gång för ett *ondskefullt geni*!

När jag först läste den här artikeln gapskrattade jag. Jag tyckte att den var jätterolig. Men det som verkligen knäckte mig var detta: Författaren verkade helt seriös!

Märkligt nog citerade en annan tidning, *Der Spiegel*, borgmästaren i min stad och sade att jag var en *mönstermedborgare*!

Vad var sanningen: ondskefullt geni eller mönstermedborgare?

Svaret på denna fråga beror på vem du frågar. Precis som alla andra har jag vänner och fiender. Till skillnad från de flesta människor *försöker mina fiender ibland döda mig*!

Ett mordförsök mot mig lyckades nästan en gång...Vid ett annat tillfälle, när jag vittnade i en terroristrättegång, ökade polisen säkerheten på grund av oro för ett eventuellt mordförsök.

Jag var chef för en privat organisation med säte i Förenta staterna. Vi gav omfattande stöd till icke-våldsliga underjordiska dissidenter i Europa både under och efter det kalla kriget.

Betydelsen av mitt arbete erkänns i många regeringsdokument, inklusive brev undertecknade av europeiska motsvarigheter till tre amerikanska presidenters kab-

inettmedlemmar, Ovala rummet och cheferna för både FBI och CIA.

Min verksamhet har fått omfattande mediebevakning.

Detta inkluderar TV-intervjuer på *CBS Sixty Minutes*, *ABC-Frontline*, *O Globo* (Brasilien), KRO (Nederländerna), ungerska statstelevisionen och *Spiegel TV* (Tyskland). Många fler program rapporterade om mitt arbete utan någon intervju.

Jag har en framträdande roll i den svenska TV-dokumentären *Wahrheit macht frei!* Denna film har sänts i ett dussintal länder.

De tryckta mediernas bevakning omfattar en lång intervju i den brittiska utgåvan av *Reader's Digest* (med titeln *Evil Genius of Germany's Neo-Nazis*) och förstasidesartiklar i *Los Angeles Times*, *Hamburger Morgenpost*, *The Omaha World-Herald* och *The Lincoln Journal-Star*.

Ytterligare artiklar om min verksamhet har publicerats i följande tidningar: *The Chicago Tribune*, *The New York Times*, *The Washington Post*, *The Dallas Morning Star*, *The Buffalo News*, *The Spotlight*, *The Times* (Storbritannien), *Spectrum* (Storbritannien), *The News Herald*, *Independent* (Storbritannien), *Morgenposten*, *Fyens Stiftstidende* (Danmark), *Frankfurter Allgemeine Zeitung*, *Der Spiegel*, *Die Welt am Sonntag*, *Berliner Morgenpost*, *Süddeutsche Zeitung*, *die tageszeitung*, *Der Tagesspiegel*, *Berliner Zeitung* och *Offenbach Post*.

Jag nämns vid namn i sjutton böcker på ett halvt dussin språk. Några av dem ägnar ett helt kapitel eller mer åt mitt arbete.

Min karriär inom näringslivet började senare.

När jag fick det högsta testresultatet i företagets historia blev den självlärd miljonärens VD så imponerad att han anställde mig på direkten. Han utbildade mig personligen. Jag blev hans vice VD för marknadsföring. Denna utbildning och erfarenhet ligger till grund för min affärskunskap.

Jag var också entreprenör. Jag har bland annat gett ut hundratals böcker på flera språk, bedrivit import/export, haft en e-handelswebbplats (#1 på Google) och varit webbhotell. En av landets tre största Internetservrar rapporterade en gång att jag var en av deras tio största återförsäljare av webbsidor.

Denna memoarbok beskriver mina karriärer som politisk aktivist och affärsman.

Varje karriär lärde mig något nytt. Denna kunskap tog jag med mig till nästa karriär. Denna erfarenhet inom olika områden har varit en källa till både utbildning och underhållning. Jag har lärt mig, men jag har också skrattat.

Utöver det har jag en medborgerlig plikt. När jag gick i grundskolan svor vi fortfarande trohet till USA:s flagga och den republik som den står för. Varje dag.

Idag används det så kallade "kriget mot terrorismen" som en förevändning för att undergräva den amerikanska konstitutionen. Några av mina egna erfarenheter före den 11 september 2001 avslöjar farliga prejudikat redan då.

Vi måste arbeta tillsammans för att möta detta gemensamma hot. Oavsett even-

tuella politiska skillnader. Detta är ett av skälen till att jag inte har skrivit denna bok som ett ideologiskt utspel.

Gerhard Lauck
30 januari 2014

Kapitel ett

Min ungdom

Jag kan se att du är son till en ingenjör!

En vän vid inspektion av ett stall
som jag hade byggt åt honom av gammalt virke

Konception eller konstruktion?

Det var en romantisk natt med månsken. Vi hade gett vårt sovrum till din morfar och mormor, som hade kommit för att besöka oss. Preventivmedlen fanns där och vi ville inte störa dem. Vi ville egentligen inte ha några fler barn. Men vi tänkte att bara en gång inte skulle skada. Oj, vad vi hade fel!

Min mamma

Du var inte FÖDD! Du BYGGDES i ett laboratorium. Jag tog kroppen från ett monster, fötterna från en norsk skidåkare med skidorna på och huvudet från en nazistisk krigsförbrytare och sydde ihop dem.

Min far

Jag vet inte vilken version som är sann. Jag var för ung för att minnas.

Min barndom

Mina tidigaste minnen är från mitt första hem.
Till lantgården hörde ett stenhus i två våningar med franska fönster. Det hade

specialbyggts av en ingenjör för hans egen familj. På ägorna fanns hundratals talar, en äppelträdgård, en sju meter hög flaggstång och en betongdamm på 10 000 liter. Dammen låg mitt på en innergård omgiven av träd, buskar och blommor. (Den tidigare ägaren hade haft en fem meter lång alligator i dammen. Vi nöjde oss med tusen guldfiskar).

Den första stora prestationen jag kan minnas är att jag kröp ur min spjålsäng, gick till badrummet och använde toaletten. Helt på egen hand! Jag var ganska imponerad av mig själv.

Jag började inte prata förrän jag var fyra år gammal. Jag behövde inte prata. Allt jag behövde göra var att peka och mina äldre syskon skulle hämta det jag ville ha.

Min mamma var orolig för detta. Hon frågade läkaren. Han svarade: *Var inte orolig! När han väl börjar prata kan du aldrig få tyst på honom!* - Han hade verkligen rätt!

Än idag måste jag ibland förklara för folk att jag faktiskt är ganska tystlåten. Jag måste *tvinga* mig själv att prata för att övervinna min inneboende blyghet. Därav min *skenbara* pratsamhet... Denna förklaring lockar nästan alltid fram ett leende. Jag förstår inte det här. Det är ett allvarligt problem!

Mina föräldrar berättade för mig att när jag äntligen började tala, talade jag i fullständiga meningar. Två av mina tidigaste bidrag till mänsklighetens skatt av bra talekonst är följande:

Jag ska hugga huvudet av dig och ge dig en blåtira!

De dubbla influenserna från Gamla världen och Nya världen är uppenbara här.

Och

Jag hatar dig!

Min far ogillade detta starka språk och gav mig smisk. Jag omformulerade klokt nog mitt svar: *Jag gillar inte dig!*

Mina godnattsagor

Under den stora depressionen hade mina föräldrar inga pengar. När jag var tolv år sa de åt mig att sluta dricka mjölk. Jag skulle dricka kaffe istället. Mjölken var för dyr. Vi behövde spara den till mina yngre bröder.

Men jag hade mycket roligt när jag växte upp. Jag jagade och fiskade mycket. Min veckopeng betalades i ammunition. Det gick knappt en dag utan att det vilt jag sköt eller den fisk jag fångade hamnade på bordet, åtminstone som tillbehör, om inte som huvudrätt.

Min far

Mina godnattsagor bestod till stor del av min fars berättelser om sina äventyr under pojkåren. Dessa berättelser gjorde mycket mer än att underhålla en liten pojke. De ingav en *känsla av familj*.

Hans berättelser inkluderade ofta andra släktingar, varav några jag aldrig hade träffat personligen. I min *utvidgade familj* ingick släktingar och förfäder, både levande och avlidna. Detta gällde för båda sidorna av min *närmaste familj*, som var sammansvetsad och delade samma etnicitet.

Här är några av dem.

Jag hade två segelbåtar. Den ena hade ett överdimensionerat segel. Den var väldigt snabb. Men om jag försökte vända den skulle den tippa över och kasta mig i vattnet. Så jag seglade över sjön, hoppade ut, vände den och seglade tillbaka...Den andra segelbåten kunde vända på en timma. När jag lekte fånga"med snabbare båtar kunde de aldrig fånga mig. Jag vände i sista sekunden och kom undan.

* * * * *

En gång fick jag syn på en orm i träsket. Jag såg att den var giftig, så jag dödade den. Senare fick jag dåligt samvete. Den var inget hot mot någon där ute i träsket. Den hade också rätt att leva.

* * * * *

En gång var jag på jakt med en kompis och en ny kille. Den nya killen retade mig: Jag slår vad om att du inte kan träffa tomatburken där borta. Jag sköt. Burken rörde sig inte. Ha! Du missade!", skrattade han. Det är bäst att du tittar närmare på burken, rådde min vän. Och det gjorde han. Jag hade träffat burken så fyrkantigt att den inte hade rört sig när kulan träffade den.

* * * * *

En kråka var smart. Den höll sig alltid precis utanför räckvidden för min .22:a. En dag tog jag med mig en .25 och sköt honom. Förresten, kråkor kan räkna upp till tre. Om två jägare går in bakom en blindgångare och två går ut, vet kråkan att det fortfarande finns en där. Men om fyra går in och tre kommer ut blir kråkan förvirrad.

* * * * *

Din farfar var expert på knutar. Under depressionen fick han 10 dollar i timmen för att binda komplicerade knopar på en catwalk på en scen i fullständigt mörker.

Min far kunde också många knopar. Jag minns fortfarande hur man knöt den åttakantiga slipsknut som användes för att fästa kanoten på taket av vår bil ... Dessutom kan jag till och med knyta mina egna skosnören! När jag var liten var det inte helt lätt att lära sig det. Det var som en kanin som hoppar över en stock och går ner i ett hål.

* * * * *

När jag var liten kostade en biobiljett en femma. Jag minns att jag och ett annat barn gick och såg "The Phantom of the Opera". När monstret dök upp på bioduken flämtade alla i biosalongen av skräck. Utom jag. Jag var inte rädd. Monstret påminde mig om min farbror George.

Han var smed och ful som fan, men han var en trevlig kille. Hans händer var så förhårdnade att han kunde ta upp het metall som skulle bränna dina eller mina händer utan att bränna sig.

Han brukade dricka sig full varje fredagskväll. En fredagskväll blev han berusad som vanligt och klev av trottoarkanten framför en bil. Han dog omedelbart. Men det var ett bra sätt att dö på.

Naturligtvis tar jag efter den *andra sidan* av familjen när det gäller utseende ... Min far alias "FW" var inte alltid diplomatisk när det gällde att beskriva det personliga utseendet. När han såg sin första nyfödda kommenterade han att den såg ut som en "flådd ekorre". Mamma var inte road.

* * * * *

Din gammelfaster Liza var en ungmö. Hon bar på en derringer ifall någon skulle försöka bli fräck med henne. Men hon var så ful att hon inte behövde den. Hon var i alla fall en skicklig investerare. Trots att hon bara arbetade som sekreterare lyckades hon samla på sig en förmögenhet på många tusen dollar under sin livstid.

Jag minns den där derringern liksom en sexpipig "pepparbox" och andra vapen. En fransktillverkad revolver från mitten av 1900-taletth hade inte ens ett slagstift.

Slagstiftet var inbyggt i kulorna! Vi hade bara ett fåtal av dessa kulor kvar. Senare fick vi veta att kulorna var värda ännu mer än pistolen ... Jag fick senare veta att hennes pengar gav min far och hans bröder möjlighet att studera på college. Detta arv räckte till farfar i ett halvt sekel! Han spenderade det sista av det bara ett år före sin egen död.

* * * * *

Min pappa, din farfar, lät en bonde muddra upp lite mark mitt i ett träsk. Sedan byggde han stugan på den. Vi tillbringade alltid hela sommaren där. Den största fördelen, förutom jakt och fiske, var att han kunde ha högljudda fester där under 1920-talet utan att störa några grannar. Ibland väckte de vuxna oss barn istället för tvärtom!

När vi kom ner på morgonen såg vi kolteckningar på väggarna som inte hade tvättats bort än.

En del kända vaudeville- och tidiga filmstjärnor kom till dessa fester. En gång tittade en tuff gammal dam som var vän till mormor på en skådespelare som var känd för att spela tuffa killar i filmerna och utmanade honom: "Jag tycker inte att du ser så tuff ut! Jag slår vad om att jag kan få dig att säga 'farbror'." Sedan tryckte hon ner honom på golvet. Hon släppte inte upp honom förrän han sa 'farbror'!"

Det var mycket större än en "stuga"! Många år senare blev hela det tidigare träskområdet ett inhägnat samhälle med begränsat tillträde!

Jag minns några av namnen, men jag vill inte avslöja dem och eventuellt generera någon ... Dessutom har jag också både berömda och ökända släktingar. När General Managern lade ner en tidning på skrivbordet framför mig. Jag kastade en snabb blick på den. Ett namn som var *mycket* likt mitt var understruket med rött bläck. Jag mumlade lite nonchalant: *Vem vet, det kanske är en av mina galna släktingar!* och återgick till det jag höll på med. Ämnet kom aldrig upp igen.

* * * * *

Tre generationer av vår familj sköts, i tre olika krig, på eller över samma ganska lilla bit mark.

Krigen var det fransk-tyska kriget 1870/1871, första världskriget och andra världskriget. Landstycket var Alsace-Lorraine. Som ung skämtade jag om att om jag någonsin skulle behöva gå ut i krig så var det bäst att jag stred någon annanstans...Min mors sida har en liknande historia om två släktingar som ska ha dödat

varandra i strid utan att veta att de var avlägset släkt med varandra.

Naturligtvis måste man ta alla historier som går i arv från generation till generation med en nypa salt. Men jag har kunnat verifiera några.

Hur som helst är de fortfarande en viktig del av vårt kulturarv. Påskharen är till exempel en trevlig historia, även om den uppenbarligen är påhittad. Till skillnad från till exempel jultomten, som vi alla har sett med våra egna ögon många gånger.

* * * * *

Din farbror var med om mycket under andra världskriget. Han var skytt i övre tornet på ett B-52-bombplan. När han kom hem efter kriget upptäckte farfar ett hål i hans fårskinnsjacka. Han skällde ut sin son! Varför fick han ett hål i en så fin jacka! Armén var ju snäll nog att ge den till honom. Den här tiraden pågick ett tag. Till slut säger din farbror: Jösses, pappa, jag är ledsen. Men jag kunde inte hjälpa det. Det var där jag blev skjuten!

Han erbjöds ett purpurfärgat hjärta, men han tackade nej. Han sa att andra killar hade skadats mycket värre och förtjänade det mer än vad han gjorde.

FW hade fortfarande den jackan på sig när vi gick på jakt när jag fortfarande var tonåring. Senare "växte" han ur den och fick ärmarna avklippta!

NSDAP / AO är världens största leverantör av nationalsocialistiska propaganda!

Tryckta och online tidskrifter på många språk
Hundratals böcker på över ett dussin språk
Över 300 webbsidor på dussintals språk

